

Sen noci svatojánskej - v češtině

Výňatek

Umělecký text

K tomu všemu je však nutné i říci, že ta noc, kdy mělo k úteku dojít, byla nocí svatojánskou. A právě v oné doubravě provozovali skřítkové a víly nejraději své rejdy. Proto také smrtelník, kterého by tu objevili, se často stal obětí jejich žertů a šprýmů, až mu z nich šla hlava kolem...

Tentokrát byla situace docela jiná. Oberon, král elfů, a Titanie, královna rusalek, kteří se zde se svými družinami každoročně setkávali, aby spolu všichni prožili v tanci a veselé zábavě celou tu kouzelnou noc, byli zrovna ve při. Titanie totiž uzmula Oberonovi jakéhosi indického sirotka, jehož chtěl učinit svým panošem.

Výňatek

Neumělecký text

Nejznámější postavou Snu noci svatojánské je bezesporu Puk, většinou opět idealizovaný neposedný skřítek z říše elfů. Na svérázného vtipálka mají v Divadle Komédie náhled naštěstí zcela jiný. Vychází z toho androgynické polozvíře s výrazně stylizovaným pohybem, které zazpívá dobový šlágr a až pak se z něj stane ten zosnovatel zápletkové motanice. Magickou šťávu z violky lásky nakape do nesprávných očí a i když se Oberon za to na něj zlobí, vtipálek Puk se z těch omylů těší. Klubkovu proměnu v osla, se kterým pak obcuje očarovaná Titanie, zařídí Puk se zalíbením největším. (Klubko má mít jen oslí hlavu, zde však je chlupatým oslem celý.) A v závěru Puk zametá nejen tradičním koštětem, ale má zároveň i "odklízací" lopatu. Sen noci svatojánské v Divadle Komédie je hrou jednotlivostí, které snad ani neaspírují na ucelený tvar. Téma inscenace je tedy spíše originální interpretace, je to takový experimentální sen o Snu - s krásnou „Ukolébavkou pro víly“.